

N:o 26.

Af herr **J. Johnsson** i Thorsberg, *angående ersättning för inquartering af tågande trupper och i sammanhang dermed om förhöjning i anslaget för indelta arméns och beväringens vapenöfningar.*

Bland andra gärder, som åligga hemman å landet, är skyldighet att utan ersättning mottaga inquartering af tågande trupper. Denna skyldighet, alltid ojemnt transporterad, enär en del hemman och orter ofta besvärats med inquartering, under det andra genom afskildt läge och andra omständigheter derifrån varit helt och hållet befriade, har, efter de förändrade förhållanden, som inträdt genom åvägabringande af lättare kommunikationer, väl i sin helhet minskats men deremot hufvudsakligen koncentrerats vid några få byar och hemman, och denna tunga således å dessa hemman i betydlig grad ökats. Rättelse i omförmälda afseende är således påkallad, då det icke kan vara med billighet och rättvisa förenligt, att några få orter betungas med ett onus utan motsvarande ersättning, endast därför att deras läge företrädesvis är lämpligt för inquartering.

Vid requisitioner af förnödenheter för tågande trupper gäller i öfrigt, att full ersättning för dessa förnödenheter lemnas, och något giltigt skäl för afvikelse från denna grundsats i afseende å inquartering läser icke kunna anföras.

För truppens eget väl är det af ej mindre vigt, att en ändring i berörda hänseende kommer till stånd. Det läser nemligen ej kunna förtänkas, om en del inquarteringsgifvare ej äro så särdeles förekommande mot truppen,

som för inqvartering blifver dem påtvingad, och skulle truppen för visso mottagas med välvilja och beredas större bekvämligheter, om en lämplig, mot inqvarteringen svarande ersättning komme inqvarteringsgifvaren till del. Denna ersättning, som ej torde böra sättas öfver en krona för befäl, 70 öre för underbefäl samt 35 öre för manskap, derest inqvarteringsgifvaren beredt manskapet tillfälle använda sängkläder, allt per natt, kan ej blifva af afsevärd betydelse för staten, helst inqvarteringarna vid marscher till och från mötesplatserna minskas i förhållande till att lättare kommunikationer öppnas, och i allt fall billiga och rättvisa anspråk ej torde böra tillbakavisas, der dessa, såsom i förevarande fall, äro fullt berättigade.

Med afseende å hvad sålunda blifvit anfördt får jag vördsamt hemställa, att Riksdagen må besluta:

1:o) att, vid inqvartering af tågande trupper, ersättning till inqvarteringsgifvaren utgår med en krona för befäl och vederlikar, 70 öre för underbefäl samt 35 öre för manskap, allt för natt, samt att denna ersättning utgår från och med 1890 års ingång af det anslag, från hvilket truppens öfriga marschkostnader bestridas;

2:o) att anslaget för indelta arméns och beväringens vapenöfningar höjes med ett mot inqvarteringen svarande belopp, eller 13,000 kronor för den förra och 12,000 kronor för den senare, samt att, om detta belopp skulle visa sig otillräckligt, besparingar å dessa anslag må härtill användas.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 24 januari 1889.

J. Johnsson,
från Gefleborgs län.